

LMG 2087

DDD

Durada
51'34

RICARD LAMOTE DE GRIGNON (1899-1962)

Quatre petites pastorals 9'58

1	Del record	2'29
2	De la calma en el cim	1'48
3	De la ingènua molinera	2'16
4	Del galan caçador	3'13

Nana 5'41**Tres cants magiars 6'38**

6	Tot s'oblida	2'28
7	El comiat	1'48
8	Trenca ja el teu arc	2'16

Tres peces breus 6'24

9	Neu	1'52
10	Nocturn	2'31
11	Vals	1'53

Lent expressiu 5'08**Suite a l'antiga 13'09**

13	Gavota	2'39
14	Sarabanda	4'01
15	Minuet	2'45
16	Giga	3'36

EDUARD TOLDRÀ (1895-1962)

17 **Les danses de Vilanova 4'03****Orquestra de Cambra Terrassa 48**

Quim Tèrmens, director concertino

Ferran Torrents (oboè)(1)

Bernat Castillejo (flauta)(2)

Natàlia Arroyo (clarinet)(3)

Arturo Nogués (trompa)(4)

Adolf Pla, direcció musical i piano

Enregistrament realitzat els mesos
de novembre i desembre de 2008 a
l'Auditori Municipal de Terrassa

Presa de so: Llorenç Balsach

Portada: Darius Vilàs (1880-1950):

Pastora

Dip. Leg.: B-55706-2008

©(P) 2008 La Mà de Guido

(www.lamadeguido.com)

Edicions: La mà de guido (1-8,12-17)

i Amalgama (9-11)

ENGLISH COMMENTARY INSIDE
COMENTARIOS EN ESPAÑOL EN EL INTERIOR
COMENTARIS EN CATALÀ A L'INTERIORGeneralitat de Catalunya
Institut Català
de les Indústries Culturals

Ajuntament de Terrassa

Aquest disc recull diverses obres per a orquestra de cambra dels compositors Ricard Lamote de Grignon i Eduard Toldrà, dos bons amics que van donar una mica de llum al gris panorama musical que va quedar a Catalunya després de la Guerra Civil Espanyola, quan altres excel·lents músics catalans, com ara Pau Casals, Jaume Pahissa, Robert Gerhard... van haver de restar allunyats del nostre país. Quedar-s'hi era un risc per als intel·lectuals i creadors catalans que havien tingut un paper artístic destacat en la república, i el mateix Ricard ho va patir en quedar quaranta dies detingut a la presó, tres mesos després de l'entrada de les forces del general Franco a Barcelona, amb la seva vida pendent d'un fil, fet que li va ocasionar greus problemes de salut.

Altres coincidències que podríem esmentar entre aquests dos compositors serien que van ser director (Toldrà) i subdirector (Lamote) de l'Orquestra Municipal de Barcelona i els dos van morir l'any 1962, amb pocs dies de diferència.

La música de Ricard Lamote de Grignon és eclèctica, però d'una inventiva i professionalitat superbes. Fa goig veure les partitures manuscrites del compositor i la minuciositat amb què indicava les diferents subtils

expressives, fent ús de tot el repertori possible de símbols gràfics (fins i tot incorporant-ne alguns de collita pròpia).

En la seva obra trobem des de música d'avantguarda, allunyada de referències tonals, com ara les obres *Goya* i *Toccata*, música nacionalista, com la

Simfonia catalana o *Tríptico de la piel de toro*, fins a músiques amb ímpetu rítmic, com les *Monocromies*; líriques, com les *Quatre petites pastorals*; místiques, com els *Enigmes* i el *Càntic dels càntics*, o neobarroques, com la *Suite a l'antiga*. Va compondre quatre òperes i quatre ballets, a part de cultivar una vessant poc coneguda del compositor que va ser la seva dedicació a la música per al cinema, ja que entre els anys 1945 i 1959 va compondre les bandes sonores de més de 16 llargmetratges.

Però si hi ha una constant o un rerefons en la música d'aquest compositor, és la seva tendència als paisatges evocadors i la seva inclinació per les harmonies orientals. Una mostra d'aquest sentiment el podem trobar en aquest mateix disc però també en altres obres seves com *L'aire daurat*, *Paisatges llunyans*, *Quatre estances de Khayyam* o fins i tot la seva òpera còmica *La cabeza del dragón*.

Les obres contingudes en aquest disc són un bon testimoni d'aquesta miscel·lània musical. L'obra que enceta el disc, *Quatre petites pastorals*, va ser composta l'any 1934 i revisada el 1939, any en què va guanyar el premi Enric Granados, l'import del qual no va arribar a cobrar mai perquè el dia assenyalat era el 26 de gener de 1939!, el dia de l'entrada de l'exèrcit franquista a Barcelona! Aquestes delicioses peces són una prova de l'habilitat del compositor en la instrumentació i de com fer que amb pocs instruments una orquestra de cambra soni com una orquestra simfònica. En el vent només trobem quatre instruments solistes i poques vegades toquen tots junts, però el resultat té molt color. Cada un dels moviments, amb els seus títols evocadors, està dedicat a un d'aquests instruments: l'oboe (I. "Del record"), la flauta (II. "De la calma en el cim"), el clarinet

(III. “De la ingènua molinera”) i la trompa (IV. “Del galant caçador”).

Les obres *Nana* i els *Tres cants magiars* varen ser compostes durant l'estada dels Lamote de Grignon a València (el seu pare, Joan, també gran compositor i va ser nomenat director de l'orquestra d'aquesta ciutat, i Ricard, com a segon director). La primera obra va ser composta l'any 1942 i la segona, l'any 1948, quan el compositor ja tenia de nou un peu a Barcelona. Són unes peces que ens mostren aquest caràcter nostàlgic i evocador de paisatges llunyans a què ens referíem i als quals el compositor tenia una estima especial.

Dins aquesta línia trobem també les *Tres peces breus per a orquestra de cambra*, una mostra més de la dedicació del compositor al gènere de la “miniatura” musical: breus imatges musicals que els seus títols descriuen fidelment: *Neu*, *Nocturn* i *Vals*.

Una altra de les activitats de l'autor va ser la de compondre segons una vessant pedagògica. Les obres *Lent expressiu* i *Suite a l'antiga*, només per a cordes, les podríem emmarcar dins d'aquest context. La darrera, seguint l'estil d'una suite barroca, va ser escrita l'any 1929 i dedicada a la petita orquestra del conservatori de Terrassa i al seu director Joaquim Pecanins. Tot i estar escrita “a l'antiga” s'aprecia clarament el toc personal del compositor.

Tanca aquest disc homenatge a Ricard Lamote de Grignon una obra del seu gran amic Eduard Toldrà. L'obra *Les Danses de Vilanova* són una “glossa del ballet popular” (segons consta com a subtítol a la partitura) de la ciutat natal d'aquest compositor (Vilanova i la Geltrú). Són danses tradicionals que se solen ballar cada any per carnaval a la plaça de les Cols d'aquesta població. La

instrumentació original és per a dos violins, viola, violoncel, i piano i contrabaix *ad libitum*, possiblement pensada per Toldrà per al quartet Renaixement del qual formava part; i deixa oberta, amb l'afegit del contrabaix opcional, una interpretació per a quintet o orquestra de corda. També existeix una versió d'aquesta obra per a cobla.

Esperem que aquest disc, com altres que el segell La mà de guido ja li ha dedicat, ajudi a la recuperació d'aquest compositor, i que la seva música, com la d'altres autors catalans oblidats, s'escolti més sovint. La seva música ha d'estar viva! I n'hi ha molta!

Roger Altisent

Orquestra de Cambra Terrassa 48

Amb el suport de l'Ajuntament de Terrassa, de la Generalitat de Catalunya i amb el patrocini de l'Obra Social de Caixa Terrassa, l'Orquestra de Cambra Terrassa 48 és una formació l'objectiu de la qual recau en la difusió del fet musical per a tot tipus de públic. Apostant per la versatilitat, la inquietud artística i el rigor, l'OCT48 ha ajudat significativament a la renovació dels arquetips de la música clàssica i ha esdevingut una important dinamitzadora de la vida artística i cultural del seu entorn.

Amb aquest objectiu l'OCT48 interpreta, en el seu cicle a l'Auditori Municipal de Terrassa i a arreu de Catalunya, un ampli ventall de produccions musicals, espectacles multidisciplinars i audicions pedagògiques

que connecten amb molts tipus d'oients i de gustos musicals. A més a més, l'orquestra s'ha singularitzat a partir de la interpretació d'obres d'autors de gran qualitat però de poca tradició en les programacions del país. Algunes obres de Cervelló, Walters, Larsson, Braga Santos, Beck, Gorecki, Rangström o Rautavaara s'han convertit en estrenes al país gràcies a l'orquestra i han ajudat a ampliar l'univers sonor dels espectadors. El seu primer treball discogràfic, "Postals del S.XX", n'és un bon exemple.

L'OCT48 ha vist consolidat el seu projecte mitjançant col·laboracions amb artistes de gran prestigi nacional i internacional, com els cantants Pep Sala, Jaume Sisa o Mireia Pintó, directors com Laszlo Heltay, Josep Vila, Lluís Vila, Mireia Barrera o Pep Prats, solistes com Manel Camp, Corrado Bolsi, Gerard Claret o Ashan Pillai i conjunts instrumentals com la Coral Cantiga, el Cor de Cambra del Palau de la Música, la Coral Sant Jordi i Kimbala Percussió, entre d'altres.

Quim Térmens n'és el director concertino. Nascut a Sabadell, rep la seva formació bàsica al conservatori de música de la mateixa ciutat i posteriorment es forma amb el violinista i music Gonçal Comellas, amb qui realitza els estudis superiors i de postgrau.

Paral·lelament també ha rebut classes magistrals de M. Barca i A. Futer. En la seva trajectòria orquestral ha format part de l'Orquestra de Cambra del Palau de la Música de Barcelona i de l'Orquestra de Cambra Gonçal Comellas, i actualment és membre del projecte cambrístic Arcattia Collage.

En l'aspecte pedagògic ha cursat estudis amb S. Nelson, V. Manoogian i M. Zweig i, actualment, exerceix la docència al Conservatori de Música de Vic.

Adolfa Pla, pianista i director

Adolf Pla es va formar amb Josep Maria Martí, Miquel Farré, Ferenc Rados (Hongria) i Peter Hollfelder (Alemanya) i va ser seleccionat l'any 1985 com a representant espanyol a la "Primera Trobada de Joves Intèrprets d'Europa".

Ha ofert recitals, concerts de cambra i amb orquestra per Europa, Amèrica Llatina i la Xina, actuant a festivals internacionals i auditoris com la Sala Glinka de la Philharmonia de Sant Petersburg, Gran Teatro de La Habana, Auditori de Ràdio i Televisió de Luxemburg, Teatro Albéniz de Madrid, Palau de la Música Catalana, etc.

Músic polifacètic, actualment col·labora amb el Quartet Mozarteum Salzburg i també ha desenvolupat produccions artístiques multidisziplinàries amb gran èxit de públic dirigint formacions simfòniques i de cambra: Barcino ensemble, *l'Orquesta Sinfónica de Caracas*, l'Orquestra de Cambra Nacional d'Andorra, *Orquesta Sinfónica Nacional de Bolívia*, Banda Simfònica de Quito, etc.

Ha realitzat produccions discogràfiques per La mà de Guido i Ars Harmònica, així com per al Canal Clásico de Vía Digital, RNE, Catalunya Ràdio, Ràdio Sant Petersburg, TVE, TV3, TV Costa Rica, TV Perú i TV Uruguay. És professor de piano i música de cambra a L'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

Este disco contiene diversas obras para orquesta de cámara de los compositores Ricard Lamote de Grignon y Eduard Toldrà, buenos amigos y que añadieron un poco de luz al sombrío panorama musical que quedó en Cataluña después de la guerra civil, cuando otros excelentes músicos catalanes, como Pau Casals, Jaume Pahissa, Robert Gerhard,... hubieron de alejarse de nuestro país. Era un riesgo para los intelectuales y creadores catalanes que tuvieron un papel artístico relevante en la república quedarse en el país y el propio Ricard lo tuvo que sufrir en sus carnes al quedar cuarenta días detenido en prisión tres meses después de la entrada del general Franco en Barcelona, con su vida pendiente de un hilo y ocasionándole graves problemas de salud.

Otras coincidencias que podríamos citar entre estos dos compositores serían que fueron director (Toldrà) y subdirector (Lamote) de la Orquesta Municipal de Barcelona y los dos murieron en el año 1962, con pocos días de diferencia.

La música de Ricard Lamote de Grignon es ecléctica pero de una maravillosa inventiva y profesionalidad. Da gusto ver las partituras manuscritas del compositor y la minuciosidad con que indicaba las diferentes sutilezas expresivas, haciendo uso de todo el repertorio posible de símbolos gráficos (incluso incorporando algunos de su propia cosecha).

En su *opus* encontramos desde música de vanguardia, alejada de referencias tonales, como las obras Goya y Toccata; música nacionalista, como la Sinfonía Catalana o Tríplico de la Piel de Toro; con ímpetu rítmico, como las Monocromías; líricas, como las Cuatro pequeñas pastorales; místicas, como los Enigmas y el Cántico de los Cánticos o neo-barrocas, como la Suite a la antigua. Compuso cuatro óperas y cuatro ballets y una vertiente

poco conocida del autor fue su dedicación a la música para el cine ya que entre los años 1945 y 1959 compuso la banda sonora de más de 16 largometrajes.

Pero si hay que destacar una constante o trasfondo en la música de este compositor esta sería su tendencia a los paisajes evocadores y su inclinación por las armonías orientales; una muestra de esta inclinación la podemos encontrar en este disco pero también en otras obras suyas como *L'aire daurat*, *Paisatges llunyans*, *Quatre estances de Khayyam* o incluso su ópera cómica La cabeza del dragón.

Las obras contenidas en este disco son un buen testimonio de esta miscelánea musical. La obra que abre el disco, Cuatro pequeñas pastorales, fue compuesta en 1934 y revisada en 1939, año en que ganó el premio Enric Granados, cuyo importe no llegó a cobrar nunca porque el día señalado era el 26 de enero de 1939!, el día de la entrada del ejército franquista en Barcelona! Estas deliciosas piezas son una prueba de la habilidad del compositor en el arte de la instrumentación y cómo conseguir que con pocos instrumentos una orquesta de cámara suene como una orquesta sinfónica. En el viento sólo encontramos cuatro instrumentos solistas y pocas veces tocan todos juntos, pero así y todo el resultado es tremendamente colorista. Cada uno de los movimientos, con sus títulos evocadores, está dedicado a uno de estos instrumentos: el oboe (I. Del recuerdo), la flauta (II. De la calma en la cumbre), el clarinete (III. De la ingenua molinera) y la trompa (IV. Del galán cazador).

Las obras Nana y los Tres cantos magiares fueron compuestas durante la estancia de los Lamote de Grignon en Valencia (su padre Joan, también gran compositor, fue nombrado director de la orquesta de esta ciudad y Ricard como segundo director), la primera es del año 1942 y la segunda del año 1948, cuando el compositor ya tenía de nuevo un pie en Barcelona. Son unas piezas que nos muestran ese carácter nostálgico y evocador de paisajes lejanos al que nos referíamos y a los cuales el compositor tenía una estima especial.

Dentro de esta línea encontramos también las Tres piezas breves para orquesta de cámara, una muestra más de la dedicación del compositor al género de la miniatura musical: breves imágenes musicales que sus títulos describen fielmente: Nieve, Nocturno y Vals.

Otra de las actividades del autor fue la de componer desde un punto de vista pedagógico. Las obras Lento expresivo y Suite a la antigua, sólo para cuerdas, las podríamos enmarcar dentro de esta perspectiva. La última, siguiendo el estilo de una suite barroca, fue escrita en 1929 y dedicada a la pequeña orquesta del conservatorio de Terrassa y a su director Joaquim Pecanins. A pesar de estar escrita «a la antigua» se aprecia claramente el toque personal del compositor.

Cierra este disco homenaje a Ricard Lamote de Grignon una obra de su gran amigo Eduard Toldrà. La obra Las Danzas de Vilanova son una «glosa del ballet popular» (según consta como subtítulo en la partitura) de la ciudad natal de este compositor (Vilanova i la Geltrú). Son danzas tradicionales que se suelen bailar cada año en carnaval en la *plaça de les Cols* de esta población. La instrumentación original es para dos violines, viola, violonchelo y piano y contrabajo *ad libitum*,

posiblemente pensada por Toldrà para el cuarteto Renacimiento del cual formaba parte, dejando abierta, con el añadido del contrabajo opcional, una interpretación para quinteto u orquesta de cuerda. También existe una versión de esta obra para *cobla*.

Esperamos que este disco, como otros que el sello *La mà de guido* ya ha dedicado al autor, ayude a la recuperación de este compositor y que su música, como la de otros autores olvidados, se escuche más a menudo. Su música debe estar viva! y hay mucha por descubrir!

Roger Altisent

Orquesta de Cámara Terrassa 48

Con el apoyo del Ayuntamiento de Terrassa, de la Generalitat de Cataluña y con el patrocinio de la Obra Social de Caixa Terrassa, la Orquesta de Cámara Terrassa 48 es una formación cuyo objetivo es la difusión de la música para todo tipo de público. Apostando por la versatilidad, la inquietud artística y el rigor, la OCT48 ha ayudado significativamente a la renovación de los arquetipos de la música clásica y se ha convertido en una importante dinamizadora de la vida artística y cultural de su entorno.

Con este objetivo la OCT48 interpreta, en su ciclo en el Auditorio Municipal de Terrassa y en toda Cataluña, un amplio abanico de producciones musicales, espectáculos multidisciplinares y audiciones

pedagógicas que conectan con muchos tipos de oyentes y de gustos musicales. Además, la orquesta se ha especializado en la interpretación de obras de autores de gran calidad pero de poca tradición en las programaciones del país. Algunas obras de Cervelló, Walters, Larsson, Braga Santos, Beck, Gorecki, Rangström o Rautavaara se han convertido en estrenos en el país gracias a la orquesta y han ayudado a ampliar el universo sonoro de los espectadores. Su primer trabajo discográfico, «Postales del S. XX», es un buen ejemplo de esta dedicación.

La OCT48 ha visto consolidado su proyecto mediante colaboraciones con artistas de gran prestigio nacional e internacional, como los cantantes Pep Sala, Jaume Sisa o Mireia Pintó, directores como Laszlo Heltay, Josep Vila, Lluís Vila, Mireia Barrera o Pep Prats, solistas como Manel Camp, Corrado Bolsi, Gerard Claret o Ashan Pillai y conjuntos instrumentales como la Coral Cantiga, el Coro de Cámara del Palau de la Música, la Coral Sant Jordi y Kimbala Percusión, entre otros.

Quim Térmens es director concertino. Nacido en Sabadell, recibe su formación básica en el conservatorio de música de la misma ciudad y posteriormente se forma con el violinista y músico Gonçal Comellas, con quien realiza los estudios superiores y de postgrado.

Paralelamente también ha recibido clases magistrales de M. Barca y A. Futer. En su trayectoria orquestal ha formado parte de la Orquesta de Cámara del Palau de la Música de Barcelona y de la Orquesta de Cámara Gonçal Comellas, y actualmente es miembro del proyecto cambrístico Arcattia Collage.

En el aspecto pedagógico ha cursado estudios con S. Nelson, V. Manoogian y M. Szweigg y, actualmente, ejerce la docencia en el Conservatorio de Música de Vic.

Adolfa Pla, pianista y director

Adolf Pla se formó con Josep Maria Martí, Miquel Farré, Ferenc Rados (Hungría) y Peter Hollfelder (Alemania), siendo seleccionado en el año 1985 representante español en el Encuentro de Jóvenes Intérpretes de Europa.

Ha realizado recitales, conciertos de música de cámara y con orquesta en Europa, América y China, actuando en festivales internacionales y auditorios como la Sala Glinka de la Philharmonia de San Petersburgo, Gran Teatro de La Habana, Auditorio de la Radio Televisión de Luxemburgo o el Palau de la Música de Barcelona.

Músico polifacético, colabora con el Quartett Mozarteum Salzburg y también ha desarrollado producciones artísticas multidisciplinares con gran éxito de público, dirigiendo formaciones sinfónicas y de cámara: Barcino Ensemble, Orquesta Sinfónica de Caracas, Orquesta Nacional de Cámara de Andorra, Orquesta Nacional de Bolivia, Banda Sinfónica de Quito, etc.

Ha realizado producciones discográficas para el sello La mà de Guido y Ars Harmònica. También ha hecho producciones para el Canal Clásico de Vía Digital con el flautista Bernat Castillejo y otros medios como son TVE, RNE, Catalunya Ràdio, Radio San Petersburgo, TV3 y las televisiones públicas de Costa Rica, Perú y Uruguay .

Adolf Pla es profesor de piano y música de cámara de la Escuela Superior de Música de Cataluña (ESMUC).

This CD gathers several works for chamber orchestra by the composers Ricard Lamote de Grignon and Eduard Toldrà, who were good friends and who brightened up the grey musical scene in Catalonia after the Spanish Civil War as other outstanding Catalan musicians, such as Pau Casals, Jaume Pahissa, Robert Gerhard... had to stay far from our country. For the Catalan intellectuals and artists who had played an important artistic role during the Republic, it was very risky to stay in Catalonia. Ricard himself suffered from it, for he was imprisoned for forty days three months after the forces of General Franco had entered Barcelona, his life being jeopardised, which was to cause him serious health problems.

Other coincidences that we could mention between both composers are that they were conductor (Toldrà) and sub-conductor (Lamote) of the Barcelona Municipal Orchestra (Orquestra Municipal de Barcelona), and that both died in 1962, in a few days time of each other.

Ricard Lamote de Grignon's music is eclectic, but with superb inventiveness and professionalism. It is a pleasure to look at the composer's manuscript scores and see the meticulousness with which he indicated the different expressive subtleties, making use of the entire possible repertoire of graphic symbols (even including some that he himself had found).

In his *opus* we find a great variety of music: from the avant-garde one, far from tonal references, such as *Goya* and *Toccata*, nationalist music, such as the *Simfonia Catalana* or the *Tríptico de la Piel de toro*, with rhythmic momentum, such as the *Monocromies*, some lyrical ones, such as the *Quatre petites pastorals*, mystic ones, such as *Enigmes* and the *Càntic dels Càntics*, or even neo-Baroque ones, such as the *Suite a l'antiga*. He composed

four operas and four ballets. Another rather unknown aspect of the composer was his music for cinema: between 1945 and 1959, he composed the soundtracks of more than sixteen feature-length films.

However, a permanent feature or background that we can find in the music of this composer is his tendency to evocative landscapes and his penchant for Oriental harmonies. We can find a sample of this feeling on this CD, but also in other works by him such as *L'aire daurat*, *Paisatges llunyans*, *Quatre estances de Khayyam*, or even in his comic opera, *La cabeza del dragón*.

The works included on this CD are good proof of this musical miscellany. The first work of this CD, *Quatre petites pastorals*, was composed in 1934 and revised in 1939, the year in which he won the "Enric Granados" Award, the amount of which he was never able to collect, for it was to be given to him on January 26, 1939; unfortunately, that was the day when the Francoist army entered Barcelona! These charming pieces show the composer's talent in the instrumentation and in making the few instruments of a chamber orchestra sound like a symphonic orchestra. In the wind instruments, we only find four soloist instruments, and they all rarely play together, but the result is very colourful. Each movement, with its evocative title, is devoted to one of these instruments: the oboe (I. "Del record"), the flute (II. "De la calma en el cim"), the clarinet (III. "De la ingènua molinera") and the horn (IV. "Del galant caçador").

The works *Nana* and *Tres cants magiars* were composed during the stay of the Lamote de Grignon family in Valencia (his father, Joan, a great composer as well,

was appointed conductor of the orchestra of this city, and Ricard, second conductor), the first one in 1942 and the second one in 1948, when the composer was already and again related to Barcelona. They are works of a nostalgic and evocative nature of far-away landscapes—to which we already referred—that the composer especially loved. Along this line, we also find *Tres peces breus*, for chamber orchestra, another example of the devotion of the composer to the genre of musical *miniatura*: short musical images that are accurately depicted by their titles: *Neu*, *Nocturn* and *Vals*.

Another professional aspect of this author was his teaching activity in composition. The works *Lent expressiu* and *Suite a l'antiga*, only for strings, could be included into this context. Following the style of the Baroque suite, the last one was written in 1929, dedicated to the small orchestra of the Conservatory of Terrassa and to its conductor, Joaquim Pecanins. Although it was written “in the old style”, the composer’s personal touch may be clearly observed.

The last work of this CD, which is a homage to Ricard Lamote de Grignon, is a work by his very good friend Eduard Toldrà. The work *Les Danses de Vilanova* is a “*glossa del ballet popular*” (“gloss of the folk dance”) (as it appears in the subtitle of the score) of the birth town of this composer (Vilanova i la Geltrú). They are traditional dances that are usually danced every year on the occasion of Carnival at the Plaça de les Cols (Les Cols square) of this town. The original instrumentation is for two violins, viola, violoncello, and piano and double-bass player *ad libitum*, possibly written by Toldrà for the Quartet Renaixement to which he belonged; by adding an optional double-bass player, it leaves the possibility for an interpretation for quintet

or string orchestra open. There also exists a version of this work for Catalan brass band.

We hope that this CD, as others that the label La mà de guido has already devoted to Ricard Lamote de Grignon, will help to recuperate this composer so that his music, like that by other forgotten Catalan authors, is heard more often. His music must be kept alive, and there is so much of it!

Roger Altisent

(English translation: Beatrice Krayenbühl)

Orquestra de Cambra Terrassa 48 (Terrassa 48 Chamber Orchestra)

Terrassa 48 was founded in a bar in 2000 by seventeen young musicians interested in creating a chamber ensemble that combined serious work with a more lively and dynamic way of understanding orchestral music. Without a typical conductor, they have based the group on the commitment of each individual player, all of whom have studied at the finest schools in Catalonia and abroad, and on the energetic direction of the concertmaster and pedagogue Quim Térmens. After seven years of existence, Terrassa 48 is the resident ensemble of the Terrassa Municipal Auditorium, and realize an average of 50 concerts per year on the most important stages in Catalonia and Spain, collaborating with numerous important soloists like Ashan Pillai, Gerard Claret or Mireia Pintó and conductors like Pep Prats, Xavier Puig or Laszlo Heltay, between others. Their trajectory reflects a great interest in discovering high-level but unknown composers, and in creating excitement for music in new audience members: they explore new musical and theatrical paths in the creation of diverse interdisciplinary works.

With the support of the City of Terrassa, the Catalan state government and Obra Social Caixa Terrassa for all its activities, Terrassa 48 has won the Xavier Montsalvatge Prize in the Arts for twentieth-century music (awarded by the Catalan state government), and first prize in the Sant Mateu de Castelló Chamber Music Competition.

Quim Térmes is the concertmaster-conductor. Born in Sabadell (Barcelona), Quim Termens received his initial training at the conservatory of the same city and later with the violinist Gonçal Comellas, with whom he realized undergraduate studies. At the same time he participated in masterclasses with M. Barta and A. Futer. As an orchestral musician he has performed with the Orchestra of the Palau de la Música de Barcelona and the Gonçal Comellas Chamber Orchestra, and currently is a member of the Arcattia Collage chamber project. As a pedagogue he has worked with S. Nelson, V. Manoogian and M. Szweig and currently teaches at the Vic Conservatory of Music.

Adolfa Pla, pianist and conductor

Adolf Pla studied with Josep Maria Martí, Miquel Farré, Ferenc Rados (Hungary) and Peter Hollfelder (Germany). In 1985 he was selected as the Spanish representative at the “First Meeting of Young Performers of Europe”.

He has given recitals, chamber concerts and concerts with orchestra in Europe, Latin-America and China, performing at international festivals and concert halls such as the Glinka Concert Hall of the Saint Petersburg Philharmonic, the Gran Teatro in La Havana, the Concert Hall of the Luxemburg Radio and Television, the Teatro Albéniz in Madrid, the Palau de la Música Catalana in Barcelona, etc.

He is a versatile musician: at present, he collaborates with the Quartett Mozarteum Salzburg and has developed multidisciplinary artistic productions with great success by conducting symphonic and chamber ensembles, such as the Barcino Ensemble, the Symphonic Orchestra of Caracas, the National Chamber Orchestra of Andorra, the National Symphonic Orchestra of Bolivia, the Banda Sinfónica of Quito, etc.

He has carried out record productions for La mà de Guido and Ars Harmònica, as well as for the Canal Clásico de Vía Digital, RNE, Catalunya Ràdio, the Saint Petersburg Radio, TVE, TV3, TV Costa Rica, TV Perú and TV Uruguay. He is piano and chamber music professor at the Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC, Higher School of Music of Catalonia).

RICARD LAMOTE DE GRIGNON (1899-1962)

	Quatre petites pastorals	9'58
1	Del record	2'29
2	De la calma en el cim	1'48
3	De la ingènua molinera	2'16
4	Del galan caçador	3'13
5	Nana	5'41
	Tres cants magiars	6'38
6	Tot s'oblida	2'28
7	El comiat	1'48
8	Trenca ja el teu arc	2'16
	Tres peces breus	6'24
9	Neu	1'52
10	Nocturn	2'31
11	Vals	1'53
12	Lent expressiu	5'08
	Suite a l'antiga	13'09
13	Gavota	2'39
14	Sarabanda	4'01
15	Minuet	2'45
16	Giga	3'36

EDUARD TOLDRÀ (1895-1962)

17	Les danses de Vilanova	4'03

Orquestra de Cambra Terrassa 48**Quim Térmens**, director concertino**Ferran Torrents** (oboè)(1)**Bernat Castillejo** (flauta)(2)**Natàlia Arroyo** (clarinet)(3)**Arturo Nogués** (trompa)(4)**Adolf Pla**, piano i direcció